

ning af Understøttelser. Det er ikke saa særdeles store Ord. Det er i Virkeligheden ikke en Opgave, der hænger sammen med Spørgsmaalet om Alderdomsforsørgelse og de andre store Spørgsmaal, som Invaliditetskommissionen har at sysle med, og som den længe har beskæftiget sig med. To ærede Medlemmer har oplyst, rimeligvis fordi de begge har Sæde i denne Kommission, at den nu — lidt sent — har i Sinde at ende sit Arbejde. Dette var mig ikke bekendt ved Lovforslagets Udarbejdelse. Jeg havde troet, at Kommissionen endnu i nogen Tid vilde sysle med de store Spørgsmaal, den har faaet betroet. Men selv om den i Løbet af en forholdsvis kort Tid skulde afgive Betænkning, kan jeg ikke ret vel indse, at det vil komme til at berøre det her foreliggende Forslag, for Tjenestemænd med Pensioner beholder vi nok en rum Tid endnu, og Understøttelser vil vi jo ogsaa komme til at give, og det var kun disse to Spørgsmaal, der skulde behandles af Kommissionen. For Resten har jo Finanslovkommissionen givet Anvisning paa at tage dette Arbejde op, og jeg har altsaa ment, at den naturligste Maade, hvorpaa dette kunde gøres, var gennem en Kommission.

Nu hørte jeg det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) sige, at dertil behøvede man saamænd ikke en Kommission, Arbejdet kunde udføres af Administrationen. Det ærede Medlem sagde, at disse Forhold var Finansministeriets Embedsmænd fuldkommen i Stand til at lægge saaledes til Rette, at der kunde fremsættes et Regeringsforslag paa Grundlag deraf. Hertil vil jeg svare, at denne Sag ikke alene berører Finansministeriet; af de forskellige Ministerier forvaltes jo forskellige Love, i hvilke der er forskellige Pensionsbestemmelser, saaledes som det er omtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget, og disse Lønningslove med Pensionsregler er — tilligemed de ganske almindelige Pensionslove — saatalrige, at Tallet 70 endog er for lille. Derfor tænker jeg, at det kunde være praktisk og rimeligt at faa en saadan Kommission nedsat.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds spørger, om det skal være en Kommission, der skal arbejde, eller en, der ikke skal arbejde, og hængede i den Anledning paa nogle Ord, jeg har brugt, da vi diskuterede Hensigtsmæssigheden af en Kommission til Bearbejdelse af Petroleumssagen. Min Stilling hertil var denne, at jeg ikke

troede, en saadan Kommission kunde gøre Nytte, og jeg var bange for at betro en Kommission en Opgave, som laa over dens Kræfter. Derimod er jeg ikke det mindste bange for at betro den foreliggende Opgave til en Kommission, sammensat af Rigsdagsmænd, Embedsmænd, sagkyndige, hvad man vil, fordi dette er en lille Opgave og forholdsvis nem at løse, hvis der tages fat med god Villie. Men naturligvis kræves der nogen Tid og noget Arbejde dertil.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds sagde, at der burde være en Paragraf 6 i Lovforslaget, indeholdende en Bestemmelse om, naar Kommissionen skulde have endt sit Arbejde. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der i Anmærkningerne til Lovforslaget staar — men det er naturligvis ikke fuldt tilstrækkeligt for at faa det fastslaaet — at Kommissionen forventes at kunne fuldføre sit Arbejde saa betimeligt, at et Lovforslag om Pensionsvæsenet kan fremsættes for Rigsdagen i Samlingen 1915—16. Der er altsaa angivet en Tidsbegrænsning for Kommissionens Varighed, og man kunde vel nok antage, at den Kommission, som blev nedsat, vilde tage sig dette ad notam. Men vil man have en Bestemmelse derom ind i Loven, skal jeg ikke have noget imod det. Jeg gaar dog ud fra, at en Kommission vil have endt sit Arbejde i den Tid, der her er angivet.

Ordførerne for to Partier, for Socialdemokratiet og det radikale Venstre, har sluttet sig til dette Forslag om Nedsættelsen af en Kommission. Derimod har Ordføreren for Partiet Venstre principielt været imod det af den Grund, at han mener, at det berører Invaliditetskommissionens Arbejde, og at det derfor er rimeligt at vente, indtil Invaliditetskommissionens Betænkning foreligger. Men da det ærede Medlem var inde paa, at han subsidiært vilde slutte sig til Forslaget, hvis det i øvrigt fandt Tilslutning fra de andre Partiers Side, vil jeg have Lov til at lade hans principielle Standpunkt ligge og haabe, at hans subsidiære Standpunkt vil vinde Overhaand, naar Forslaget nu gaar til et Udvalg; hvad jeg vel tør forudsætte, efter hvad der er kommet frem under den Diskussion, der har været ført her.

Dernæst har man gjort den Indvending imod Forslaget, at Kommissionens Sammensætning ikke var heldig. Man har ment, at der burde være flere Rigsdagsmænd i denne Kommission, end der her